illus nuur tüdruk sängi jalatsinn saise. Na saewa tõne (uo)
tõsege pia tuttwas, sõbras, ja — tettiwe palma. Naene
olli iks nigu kunagi naene, aga es naara mudu mitte
sukugi. Üts kord kui na kirikunn käisiwe, nägi mius, (ie)
et temä naene ~~[illegible]~~ keig jutuse ajal naardse.
Kodun nõudse mius küll, mis peräsd naene naardann, aga
ta es lupa enne mitele sedä ütelda, kui mius temäle
pidi ütleme, kusd ta temä saanu. Mius ütel wiimäle
omelsigi ja wõtt pulga saenasd wällä. Nüid ütel naene:
Kats wannapaganet kirjutiwe kirikunn wallge obese
naha pääle suikjit üles. Nahk sai nimesit täis, aga
wiil olli suikjit külländ kirjutemede. Wanapagane tahhd= (ie)
siwe nahkga laembes wenite, tõne wõtt tõsesd weeresd kinne
ja sikutiwe tublisde. Aga äkki läts nahk pooles ja
wenitije leewä oma pää tõne täisi kiriku saina porr (wätü i mas
kollsdi! ärä. Sedä ma naari. — Wiimätse sõna ütlu
olli ta kui wälk mutkku kadunu ja es tule enämb
mite nättasd tagasi. Aga omma kolme lasd, mis tal
selle mitege olliwe, käis ta iks kosimenn, orimenn
ja neele uusi rõõwil sällgä panemenn, seni kui latse (wätü nigu i ääld (õe))
suures saewa.

513. Kui pardi=aaje wai sisil käije meije maad ruuromänn (üõ)
käisiwe, olli neil peninukkir üten. Peninukki olliwe siatse
inimese, kellel peni nõna otsan. Temä tunndse inimese (ie)
aesu ööge teräwesde joba kaugeld ärä, nuudgu toome
mätsan mitte, koha sis kah inimese pakku lättsiwe.

514. Kui mutikka suka sillmi tükise, tule wihhma.

515 Kui puder wetel saanu, ütelda: Meri wett, järw kallu.

516. Tuule pöörisesd arwati, et ta olewet kurja inimese
ing, kes sis, kui inimene esi makas, wällän põllodude
pääl käi, tõeside willä tulle ärä wõttmann.

517. Kui tuule pöörnis nätä olli, juusdi talle perrä ja (uo)
luudi kirrwege, wäedsege wai mis tahd terä riistage (üõ)
sisse. Tõsel päewäl olli kohe kuulda, et sii wai (ie)
tõne inimene aige, aaw siten.

518. Pisu- wai tuliannas arwati nüü tähe, mis taewa
all juusgsiwe. Tuliannde olla ka poodis müwwä ollu, (uo)
nigu wäkikse musda ädse tükikese, mis aga perän paal=
kana nääl oma peremiisd tüünsewe. Kes üte tulianna (ie)
omale jõunnse muretse, olli rikkas inimene. Sii käis tall (ie)
üüse wällän walwendaje tähe nääl ja kanndse kikkesu= (üõ)
gusd prahhdi kokku. Tulianna peremiis pidi aga selle (ie)
üle kõwasde walume, et mõni kawwal kelm temä
kallisd wara toojat üten kuurmage taewa külge (uo)
kinnes pane. Olli tuliand kinne pantu, pillse (pill) ta säde=
mit nindagu sõrrast wällä, ja kui peremiis kohe wallas (ie)
pässdä, panad temä oma maja palame. Ütel R. walla
L. talul olliwe iks järrgi muudä kehwä peremite. (üõ)
Wiimäte tulti sinna üts wa kawwal mitekke. Temä sokk=
enndele pisu anna, kes paadi kana nääl üüd kui päewä (üõ)
aedan salwen olli, ja ainuld tahtre suurmit sei. Sesd
ajasd olli nälg ja puudus sellesd talusd kadunu. —
Ka wõese tuliand ennesd muul nääl naedäle.
Üts külämiis osdse poodisd enndele üte tulianna. Kodu (ie)
minnen käsdi tal sellele, kes kige enne kodun wasdu
tule ütelda: Kurat sinu sisse. Wäike poig tulti wasdu.
Mius mõtel, kuis ma oma pojale omelsgi kurja soowi;